громоля, ш, гл. несвр. 1) думкая, правя нѣщо често да издава глас, гръм. 2) свалям, събарям ненадейно, внезапно или с издаване глас като гръм, в. сгромолявам, сгромоля, от гром, гръм.

грохкам, гл. викам грох-грох, като свиня. в. грухтя.

грохна, еш. гл. едн. от грохна, викна грох 2) грохна, уморя се, отпадна, прѣмалѣя. [illegible] на падне

грохнувам, гл. учащ. и услов. уморявам се отпадам, грохнала съм. 2) падам на земята и издавам глас, бухновам, бухтата.

грохот (тъ) от грохвам, ~~издаване~~ гласа що се чуе при падането на нѣщо, както тропот от тропам. δοῦπος, 2) в. дармон.

гроцам. в. нагроцам, и нагроца ли го. все него гроцат, лъмрат, гълчат; чокат. махлата го нагроцала, нагрозила да му гълчи

грош (тъ) в считането на пари 40 пари един, парите се считат на грошове, пет гроша един лев, сто гроша, хиляда гроша, без грош вред ни лош. Кара грошове в̓ад. сити показвали испански риали, сребърна монета, по нѣкога показвати и икилици, гозлици по два гроша и като пари цѣли сребърни турски монети

грошле (то) едно грошле

грошче (то)

груб, ба, о, — и (тъ) золав, стърхав, за пла[т] дебел. 2) за ясте, суров, що не се вари лесно. 3) неприятен груб глас, 4) невѣжа, простак, дебелян, неучтив, нагл, неблагосклонен, грубчовѣк; идиот,

грубо, нар. лошо, зле, дебелашки, просто, невѣжливо, неучтиво

грубост (та) дебелащина, ἀγροικότης.

груда, в. грудва (гум.)

груда име женско.

грудва (та), буца, бучка; камара, вѝдаз.

громолене (то) от громоля

гросче (то) малък грозд

Громшин, село

грохвам. в. грохнувам

грохване (то)

грубиян, който постъпва грубо. ἰδιώτης.

грудка-лки, зелени сливи, Кнс. Битол.